

## XXXVII.

## B e t æ n k n i n g

over

## Forslag til Lov om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 18de Marts 1870.)

Det har i en lang Aarrække, navnlig siden Indførelsen af den almindelige Værnepligt, været erkjendt, at den nuværende Ordning af Kjøbenhavns Væbning ikke kunde ansees for tidsvarende, og der har derfor gjentagne Gange fundet Forhandlinger Sted imellem de forskjellige Myndigheder om dette Spørgsmaal. Resultatet af de senest førte Forhandlinger i denne Henseende foreligger i det nærværende Lovforslag. Med Hensyn til dette Lovforslag har der kun været Enighed i Udvalget om Utskikkeligheden af, at den nu bestaaende Væbning ophæves, hvorimod en forskjellig Opfattelse har gjort sig gjældende, naar der har været Spørgsmaal om, hvorvidt der skal træde noget Nyt istedet, og da hvilket. — Et Mindretal (Christensen, Larsen og Povlsen) slutter sig i alt Væsentligt til det foreliggende Forslag. Det anseer den foreslaaede Ordning for hensigtsvarende for de Formaal, den nye Væbning er bestemt til at tjene, og vilde navnlig finde det betænkeligt, om man under de nuværende politiske Forhold ikke gik ind paa en saa væsentlig Forøgelse af vor Forsvarskraft paa det vigtigste og meest udsatte Punkt i Riget, naar denne Forøgelse kunde vindes, som efter Regjeringens Forslag, med ligefrem Besparelse for Statskassen og uden væsentlig forøget Byrde for Mandskabet. De enkelte Medlemmer af Mindretallet forbeholde sig dog til 3die Behandling at foreslaae nogle Ændringer i Lovforslaget, saafremt Thinget ikke skulde give Fleertallet Medhold. Et Medlem har under Nr. 3 paa den vedføjede Ændringsforslagsliste angivet en af de Forandringer, han kunde ønske indført i Lovforslaget.

Udvalgets Fleertal (Bach, Berg, Jensen, Kjær og Schönheyder) vilde vel foretrække den foreslaaede nye Væbning paa Grund af dens fyldigere og fastere Ordning for den gamle, dersom der kun forelaa et saadant Valg. Men da denne Stilling ikke kan indtræde, vil man ikke kunne komme til at anbefale en Institution, hvortil der efter Fleertallets Formening knytter sig flere af de Mangler, som man vistnok med god Grund har paaanført ved det hidtil Bestaaende. Den nye Væbning skal saaledes efter Lovforslaget vedblive at have et dobbelt Formaal, dels nemlig at være en Deel af Hæren, dels et Politicorps for Kjøbenhavns Commune; den skal vel underlægges Krigsbestyrelsen „paa samme Maade som Hærens øvrige Forstærkningsafdelinger“, men dog være forpligtet til i flere Tilfælde „efter Politidirectorens Begjæring at afgive den fornødne Styrke til Politiets Raadighed“. Paa denne Maade vil den nye Væbning aniaage Charakteren af en Indretning, der ligesom den gamle Væbning skal tjene to Herrer (Communien og Staten) og derfor neppe vil kunne tilfredsstille nogen af dem. En saadan Ordning finder Fleertallet i ingen Henseender tilraadelig. Ved tidligere Forhandlinger har Kjøbenhavns Magistrat udtalt, „at det fra Communens Standpunkt vilde være det Utskikteste, om Væbningen ganske ophævedes, og Communen saaledes fritoges for enhver Udgift til samme, imod at den paa anden Maade forskaffede sig et udelukkende under Communien og Politiet hørende borgerligt Reservecorps for Stadens Politi.“ Da denne Anskuelse, der forekommer Fleertallet — betragtet ogsaa fra Statens Standpunkt — vel begrundet, synes at have